మొదటి సినిమా

కె.బాపయ్య

సీనియర్ మోస్ట్ డైరెక్టర్ శ్రీ కె.బాపయ్యగారు, పరిచయం అవసరం లేని లబ్ధప్రతిష్టులైన దర్శకులు. మొదటి సినిమా ‘ద్రోహి‘ అంతగా విజయవంతం కాకపోయినా తరువాతి రోజుల్లో చరిత్ర సృష్టించిన సినిమాలకి దర్శకత్వం వహించారు. ఎన్టీఆర్ కి, కుర్రకారులో ‘ఎదురులేని మనిషి‘తో పునర్వైభవాన్ని కలిగించింది బాపయ్యగారే. ‘సోగ్గాడు‘ అన్న తెలుగుపదానికి ‘శోభన్‌బాబు‘ పర్యాయపదం అన్నంతగా ఆ సినిమాని రూపొందించిందీ బాపయ్యగారే. 1980 దశకంలో భారతదేశం మొత్తమ్మీదనే అత్యధిక పారితోషికం అందుకున్న దర్శకులు బాపయ్యగారు. మల్టీ స్టారర్ సినిమాల్లో అత్యధిక శాతం హిట్ చేసిన ఖ్యాతి కూడా బాపయ్య గారిదే. కేవలం మనదేశం లోనే కాక మిడిల్ ఈస్ట్ దేశాల్లో కూడా బాపయ్య గారి పేరు సుపరిచితం. ఆకాలపు ప్రముఖ పాకిస్తానీ నటి బాబ్రా షరీఫ్, బాపయ్య గారి సినిమా రిలీజ్ ఐందంటే చాలు, ఎలానో కేసెట్ సంపాదించి చూడగానే ఫోన్ చేసి బాపయ్యగారిని అభినందించేవారు. ప్రముఖ హీరోయిన్ శ్రీదేవికి ఎంత డిమాండ్ ఉండేదో దర్శకుడిగా బాపయ్యగారికి అంత డిమాండ్ ఉండేది!! ఎన్టీ రామారావు గారు ముఖ్యమంత్రి కావడానికి ముందు చేసిన సినిమా ‘నాదేశం‘ని కేవలం 21 రోజుల్లో నిర్మించింది కూడా బాపయ్యగారే. ఇటు దక్షిణాదినా అటు ఉత్తరాదినా రికార్డులమీద రికార్డులు సృష్టించిన శ్రీ బాపయ్య గారు 15 సంవత్సరాల క్రిందటే స్వచ్ఛందంగా చిత్రరంగం నుంచి విరమించుకుని విశ్రాంతి జీవితం గడుపుతున్నారు. ఆయనతో జరిపిన ఇంటర్వ్యూ విశేషాలివీ..

మజిలీల బాల్యం

మా నాన్నగారి పేరు కోవెలమూడి సత్యనారాయణ. అమ్మగారి పేరు సుమతి. నాన్నగారు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో చాలా చోట్ల సివిల్ కాంట్రాక్టులు చేస్తుండేవారు. అమ్మా నాన్నలకి మేము ముగ్గురం సంతానం. ఒక అక్క, ఒక చెల్లి మధ్యలో నేను. నేను పుట్టింది 1938 ఏప్రిల్ 24న. నాకు మూడునాలుగేళ్ళ వయసులోనే అమ్మ చనిపోయింది. తన రూపురేఖలు కూడా నాకు సరిగా గుర్తులేవు. అమ్మపోయాక

నన్ను అమ్మమ్మవాళ్ళు తీసుకెళ్ళి పెంచారు. ఆ విధంగా నా బాల్యమంతా విజయవాడ దగ్గరలోని గుంటుపల్లిలో గడిచింది. అక్కడే ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసుకున్నాను. తర్వాత విజయవాడలో పెదనాన్న గారు వెంకట్రామయ్యగారు హైస్కూలు చదువుకోసం నన్ను తమ వద్దకి తీసుకెళ్ళారు. అప్పట్లో ఆయన కృష్ణాజిల్లా రెవెన్యూ బోర్డు అధికారిగా పనిచేస్తుండేవారు. అక్కడె ఎస్సెసెల్సీ వరకూ చదువుకున్నాను. నాన్నగారు నాకు 12 సంవత్సరాల వయసున్నప్పుడు చనిపోయారు.

విజయవాడలో ఎస్సెసెల్సీ అయ్యాక మా బాబాయిగారు కె.ఎస్.ప్రకాశరావుగారు పై చదువులకోసమని నన్ను మద్రాసు పిలిపించుకున్నారు. అప్పటికే ఆయన తెలుగు చిత్రరంగంలో నిర్మాతగా, దర్శకుడిగా, నటుడిగా, స్టూడియో అధిపతిగా పెద్ద స్థాయిలో ఉన్నారు. ఆయన వద్దకెళ్ళి ఇంటర్మీడియెట్ పూర్తిచేశాను. డిగ్రీలో చేరడానికి మధ్యలో వచ్చిన వేసవి శెలవల్లో నన్ను ఖాళీగా ఉంచడం ఇష్టంలేక, నాన్నగారి (బాబాయి ప్రకాశరావు గారినే నేను నాన్నగారు అని పిలవడం అలవాటు చేసుకున్నాను) మిత్రుడు కె.బి.తిలక్ వద్ద నన్ను అసిస్టెంటుగా చేర్పించారు. తన వద్ద కంటే బయటి వారి వద్ద ఐతే పని నేర్చుకోడానికి అవకాశం బావుంటుందన్న ఉద్దేశంతో నన్ను తిలక్ గారి వద్దకి పంపించారు.

సినీరంగంలోకి..

అప్పట్లో తిలక్‌గారు ఎడిటర్‌గా పనిచేసే వారు. ఆయన వద్ద ఫిల్మ్ ఎడిటింగ్‌లో మెళకువలు నేర్చుకోవడం మొదలుపెట్టాను. ఐతే ఇదంతా కేవలం వేసవి శెలవులు అయ్యే వరకేనని నాన్నగారు (ప్రకాశరావుగారు) గుర్తు చేస్తుండేవారు. ఎడిటర్‌గా వున్న తిలక్‌గారు అనుకోకుండా మిత్రులతో కలిసి అనుపమ నిర్మాణ సంస్థని స్థాపించి దర్శకుడయ్యారు. 'ముద్దుబిడ్డ' ఆ బేనర్‌లో మొదటి సినిమా. తిలక్‌గారే 'బాపయ్యా నువ్వు ఇంటర్మీడియట్ చదివావు కదా.. డైరెక్షన్ డిపార్ట్‌మెంట్ లోకి రాకూడదూ..?' అని నన్ను ప్రోత్సహించి తన వద్ద అప్రెంటిస్‌గా చేర్చుకున్నారు. వేసవి శెలవులు ఐపోవస్తున్నాయి. ఇంకా కాలేజీలకి దరఖాస్తు చెయ్యలేదు. ఒక రోజు నాన్నగారు పిలిచి అడిగారు. ఆయన మాట కాదనలేక కొన్ని కాలేజీలకి అప్లై చేశాను కానీ మనసంతా సినిమా ఫీల్డ్ మీదనే ఉంది. ఒక రోజు కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకుని నాన్నగారితో చెప్పాను, నాకు చదువుమీద కంటే సినిమాలమీదనే ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉందని. ఆయన కాస్సేపు ఆలోచించి 'సరే..అలానే కానియ్' అన్నారు.

ఆ విధంగా నాన్నగారి ఆశీస్సులతో తిలక్‌గారి వద్ద డైరెక్షన్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో కొనసాగాను. తిలక్‌గారి మొదటి సినిమా 'ముద్దుబిడ్డ' హిట్ కావడంతో రెండో సినిమా 'ఎమ్.ఎల్.ఎ' తీశారు. ఈ రెండు సినిమాలకీ డైరెక్షన్‌లోనూ, ఎడిటింగ్‌లోనూ కూడా అప్రెంటిస్‌గా చేశాను. అంటే జీతమేమీ ఉండేది కాదు. కేవలం పని నేర్చుకోడానికి అవకాశం వచ్చిందంతే. తిలక్ గారిదే మూడో సినిమా 'అత్తా ఒకింటి కోడలే'కి పెయిడ్ అసిస్టెంట్‌గా ప్రమోషన్ వచ్చింది. దాని తర్వాత నాన్నగారే (కె.ఎస్.ప్రకాశరావు గారు) సొంతంగా తీసిన 'రేణుకాదేవి మహాత్మ్యం'కి నాన్నగారి వద్దనే అసోసియేట్‌గా పనిచేశాను. నాన్నగారి కజిన్ భాస్కరరావుగారు ('బ్రతుకు తెరువు','రేపునీదే' లాంటి సినిమాలు తీసిఉన్నారు అప్పటికే) తీసిన 'మోహినీ రుక్మాంగద' చిత్రానికి కూడా నాన్నగారి వద్దనే పనిచేశాను. అంతలో నాన్నగారికి స్టూడియో వ్యవహారాల్లో కాస్త ఒడిదుడుకులు రావడంతో నన్ను తాపీచాణక్య గారి వద్దకి పంపించారు.

చాణక్యగారి వద్ద నా మొదటి సినిమా 'రాముడు-భీముడు'. సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ రామానాయుడు గారికి కూడ అదే మొదటి సినిమా. అక్కడ మొదలై తాపీ చాణక్యగారి వద్ద మరికొన్ని సినిమాలకి అసోసియేట్‌గా పానిచేశాను. సురేష్ సంస్థలో 'శ్రీకృష్ణ తులాభారం', నాన్న గారు దర్శకత్వం వహించిన 'స్త్రీ జన్మ' చిత్రాలకీ పనిచేశాను.

మొదటిసినిమా పరాజయం

ఆ సుదీర్ఘ ప్రయాణం తర్వాత సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ రామానాయుడుగారే నాకు తొలి దర్శకత్వం అవకాశం ఇచ్చారు. అదే 'ద్రోహి'. జగ్గయ్య, దేవిక ప్రధాన పాత్రధారులు డిసెంబర్ 31, 1970 న విడుదలైంది. సూపర్ ఫ్లాప్‌గా పేరు తెచ్చుకుంది. కథా, కథనం, మేకింగ్ అంతా బావున్నా ప్రేక్షకుల్ని చేరలేకపోయింది. నిర్మాతగా రామానాయుడు గారికి, దర్శకుడిగా నాకూ నిరాశనే మిగిల్చింది నా మొదటి సినిమా. మిస్ కాస్టింగ్ అని తర్వాత కొంతమంది చెప్పారు. ఎస్వీ. రంగారావుగారు లేదా ఎన్టీ. రామారావు గారిలాంటి కేస్టింగ్ ఐతే చిత్రానికి బలం వచ్చేదని చాలా మంది అన్నారు. కానీ జరిగిపోయిన దాన్ని మార్చలేం కదా..! అదీ నా తొలి సినిమా అనుభవం..!!

'ద్రోహి' పరాజయం తర్వాత మళ్ళీ నాన్నగారి వద్దనే 'ప్రేమ్ నగర్'కి అసోసియేట్‌గా పనిచేశాను. ఒకసారి డైరెక్టర్ అయ్యాక మళ్ళీ అసోసియేట్ అంటే కొంచెం కష్టమే. అదే వేరేవాళ్ళ దగ్గరైతే చేసేవాడిని కాదేమో కానీ నాన్నగారే కాబట్టి అసోసియేట్‌గా చెయ్యడానికి సందేహించలేదు. 'ప్రేమ్ నగర్' ఘన విజయం గురించి మళ్ళీ చెప్పనవసరం లేదు కదా.

దాని తర్వాత నటి వాసంతి నిర్మాతగా మారి తీసిన 'మేమూ మనుషులమే' చిత్రానికి దర్శకత్వం చేసే అవకాశం వచ్చింది. అది రెండో సినిమా. ఈ సినిమా బాగానే ఆడింది. ఆ సినిమా చూశాక నిర్మాత క్రాంతి కుమార్‌గారు 'ఊర్వశి' చిత్రానికి దర్శకత్వం చెయ్యమని అడిగారు. ఆ చిత్రకథ కూడా తనకి బాగా తెల్సిన కుటుంబాల్లో జరిగిన రియల్ స్టోరీ అని చెప్పారు. ట్రీట్‌మెంట్ అంతా అయ్యాక చెప్పాను 'క్రాంతి కుమార్‌గారూ.. ఈ సినిమా కమ్మర్షియల్‌గా సక్సెస్ అయ్యే అవకాశాలు చాలా తక్కువగా ఉన్నాయనిపిస్తోంది' అని. 'ఏమైనా కానీండి బాపయ్యగారూ.. ఇది మంచి సినిమా ఔతుందన్న నమ్మకం ఉంది. విజయవంతమైతే మంచిది, లేదంటే ఒక ఉత్తమాభిరుచి గల చిత్రాన్ని తీశానన్న తృప్తి మిగులుతుంది ' అన్నారు. మా ప్రయత్నలోపం లేకుండా శాయశక్తులా 'ఊర్వశి'ని మంచి సినిమాగా తీర్చిదిద్దాం. ఫలితం మీకు తెలిసిందే ఆ సినిమా నిర్మాణ సమయంలో పరిచయమైన శారద గారి ద్వారా రామకృష్ణారెడ్డి అనే నిర్మాత తన మొదటి సినిమాకి దర్శకత్వం చేయమని నా వద్దకి వచ్చారు. రంగనాథ్, శారద హీరో, హీరోయిన్లుగా నటించిన 'వైకుంఠపాళి' చిత్రమది. అది నా నాలుగో సినిమా. ఆ చిత్ర ఘనవిజయంతో చిత్రపరిశ్రమలో నాకంటూ ఒక స్థానం దొరికింది.

ఎదురులేనిమనిషి సోగ్గాడు

ఈ రెండు సినిమాలూ ఒకేసారి షూటింగ్ చేయడం నాకో మరపురాని అనుభవం. 'ఎదురులేని మనిషి' ప్రారంభానికి ముందు ఎన్టీఆర్ గారు వయసుమళ్ళిన పాత్రలు ధరించడం మొదలుపెట్టారు. మిగతా యువ హీరోల్లా డాన్సులు చేస్తే ప్రేక్షకులు రిసీవ్ చేసుకోరేమోననో, ఏమో కానీ 'తాతమ్మ కల', 'బడిపంతులు' లాంటి సినిమాల్లో వయసుమళ్ళిన హుందా పాత్రలు పోషించారు. ఐతే 'దసరాబుల్లోడు' లాంటి సినిమాలతో ఏ.ఎన్నార్ ఎవర్‌గ్రీన్ హీరోలా వెలుగొందుతున్నారు. ఆయన్ని ప్రేక్షకులు ఆమోదిస్తున్నప్పుడు ఎన్టీఆర్‌ని ఎందుకు చూడరు అని నా ఆలోచన. అశ్వనీదత్ మొదటి సారి సినిమా తీద్దామని నావద్దకి వచ్చినపుడు ఇదే మాట చెప్పి ఎన్టీఆర్‌తో

యువ హీరోలా డాన్సులు చేసే స్కోప్ ఉన్న కథ తయారు చేసుకున్నాను. ఎక్కడో చదివిన ఒక నిజ సంఘటన ఆధారంగా నేనే కథ వ్రాసుకున్నాను. సినిమా షూటింగ్ మొదలైంది.

మొదటి రోజు మొదటి పాట.. సన్నివేశం ఏమిటంటే – గుడిసెలని కబ్జా చేద్దామని వచ్చిన రౌడీలని రామారావు గారు తరిమేస్తే, దానికి ఆనందపడిన ఆ గుడిసె వాసులు రామారావు గారిని పైకెత్తేసి తమ అభిమానాన్ని చాటుకుంటారు. అక్కడ పాట వస్తుంది. వాణిశ్రీ తో పాటుగా రామారావు గారు కూడా స్టెప్పులు వేస్తూ డాన్సుచెయ్యాలి. 'ఏం బ్రదర్...నేను స్టెప్స్ వెయ్యడమేమిటి? నేను జనాల్లో కూర్చుని చూస్తుంటే వాణిశ్రీ బృందం డాన్సు చేస్తున్నట్లు తియ్యొచ్చు కదా..' అన్నారు రామారావుగారు. 'ఈ సినిమాతో మీరు ప్రేక్షకులు ఊహించని యాక్షన్ చూపించి మీలో కొత్త ఎన్టీఆర్‌ని వాళ్ళు చూసుకునేలా చెయ్యాలనేది నా ప్రయత్నం. వాణిశ్రీ డాన్సు చెయ్యడం ఆడియన్స్‌కి కొత్తగా ఏమీ ఉండదండి. వాళ్ళకది అలవాటే. ఐతే వాళ్ళు ఊహించని విధంగా మీరూ కూడా డాన్స్ చేస్తేనే థ్రిల్ ఉంటుంది..' అని వివరించాను. ఒక్క సెకను ఆలోచించి 'సరే బ్రదర్..ఐ యాం రెడీ..' అని సెట్లోకి వెళ్ళారు. అలా మొదలైంది 'ఎదురులేని మనిషి ' పాటల చిత్రీకరణ. ఆ పాట వరకూ ఐన ఫిల్మ్‌ని లాబ్ కి పంపించి ప్రోసెస్ చేయించి రామారావు గారికి చూపించాము. అప్పుడాయన తన సొంత సినిమా వేములవాడ భీమకవి షూటింగ్‌లో ఉన్నారు. తన డాన్సుని చూసుకున్నాక ఆయనే థ్రిల్ ఫీలయ్యారు.

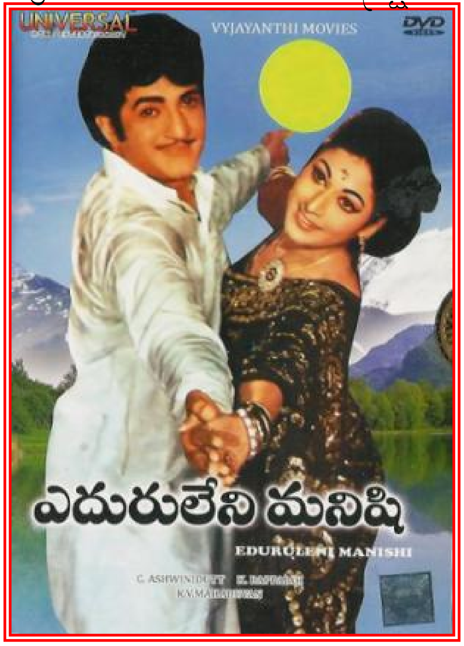

మిగతా పాటల్లో కూడా కొత్త రకం డ్రెస్సులు, బెల్ బాటమ్ ఫాంట్లు.. రామారావు గారు సరికొత్త గెటప్‌తో హుషారుగాచేశారు. ఐతే సినిమా నిర్మాణం జరుగుతున్నంతసేపూ మద్రాసు ఇండస్ట్రీలో విపరీతమైన నెగెటివ్ టాక్ మొదలైంది. 'బాపయ్య రామారావు గారితో స్టెప్పులు వేయిస్తున్నాడట.. సినిమా ఖచ్చితంగా సూపర్ ఫ్లాప్ ఔతుంది..' అని. తర్వాత తెల్సింది – యూనిట్లో వాళ్ళు కూడా నేను రామారావు గారిని నటింప చేస్తున్న విధానం చూసి చాటున నవ్వుకునే వాళ్ళట. చాలా రోజులతర్వాత రామారావు గారే ఒకసారి చెప్పారు, రోజూ ఈ కొత్త కొత్త డ్రెస్సులతో షూటింగ్ ముగిసాక ఇంటికి వెళుతుంటే ఇంట్లో వాళ్ళు కూడా 'ఈ వయసులో మీకిలాంటి వేషాలు అవసరమా?' అంటున్నారని. నాకూ, నిర్మాత అశ్వనీదత్ కి మాత్రం 'ఎదురులేని మనిషి' విజయం మీద సంపూర్ణ విశ్వాసం వుంది.

సినిమా పూర్తయ్యాక నాన్నగారికి చూపించాను. 'సినిమా బాగానే తీశావు కానీ ప్రి వ్యూలు ఎక్కువగా వెయ్యొద్దు. నెగెటివ్ టాక్ ఇంకా ఎక్కువౌతుంది' అని సలహా ఇచ్చారు. అటువైపు 'సోగ్గాడు' సినిమా కూడా జోరుగా నిర్మాణం జరుగుతోంది. దాని నిర్మాత రామానాయుడు గారు. విజయా నాగిరెడ్డి గారికి 'ఎదురులేని మనిషి' షో వేస్తున్నప్పుడు రామానాయుడు గారు కూడా చూశారట. నేను'సోగ్గాడు' ఫైనల్ ఆడియో మిక్సింగ్ లో ఉన్నప్పుడు ఎవరో వచ్చి చెప్పారా విషయం. ఖచ్చితంగా ఈ సినిమా వారం కంటే ఎక్కువ ఆడదు అనే నిర్ణయానికి వచ్చి 'సోగ్గాడు' సినిమాని 'ఎదురులేని మనిషి' విడుదలకి ఖచ్చితంగా వారం తర్వాత ఫిక్స్ చేశారు. డిసెంబర్ 5 , 1975 'ఎదురులేని మనిషి' ఐతే డిసెంబర్ 12, 1975 న 'సోగ్గాడు' రిలీజ్ కి సిద్ధమైంది. ఒకటి లక్ష్మి ఫిలిమ్స్‌ది మరోటి నవయుగ వాళ్ళది. 'సోగ్గాడు' రిలీజ్ ని వాయిదా వేయించడానికి ప్రయత్నాలు జరిగాయి కానీ అప్పటికే థియేటర్లన్నీ బుక్ ఐ పోయి ఉండడంతో వీలుకాలేదు.

'ఎదురులేని మనిషి' విడుదల సమయం దగ్గరకొచ్చింది. సాధారణంగా నా సినిమాలేవీ రిలీజ్ రోజు నేను చూడను. నేనూ. అశ్వనీదత్ మద్రాసులోనే ఉన్నాం. మా అసిస్టెంట్‌లు అందరూ ముందురోజు రాత్రే కారులో బయలుదేరి నెల్లూరు వెళ్ళారు. ఉదయం 9.30 ఆటకోసమని వెళ్ళారు. ఐతే 9.30కంటే ముందుగానే ఉదయం 7.00కే ఒక ఆట వేసేశారు. మా వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి జనాలంతా థియేటర్ లోంచి ఈలలు వేసుకుంటూ బయటికి వచ్చి మళ్ళీ 9.30 షోకి క్యూలో నిలుచుంటున్నారట!! మొత్తం ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటిలోనూ అదే ట్రెండ్! అలా మొదటి ఆటతోనే మొదలైన 'ఎదురులేని మనిషి' ప్రభంజనం సిల్వర్ జూబిలీ దాకా సాగింది.!

తర్వాత వారం విడుదలైన 'సోగ్గాడు' కూడా ఓపెనింగ్స్ నెమ్మదిగా ఉన్నా స్లోగా పికప్ఐ శతదినోత్సవ చిత్రంగా, శోభన్ బాబు గారి నటజీవితంలో ఒక మరపురాని చిత్రంగా ఘనవిజయం సాధించింది. 'ఎదురులేని మనిషి' శతదినోత్సవసభలో మాట్లాడుతూ ఎన్టీ రామారావు గారు ' ఈ సినిమా షూటింగ్ జరుగుతున్నంత సేపూ నాకూ అనిపిస్తూ ఉండేది.. ఈ డ్రెస్సులూ, ఈ స్టెప్పులూ.. వేస్తూ శోభన్ బాబు, కృష్ణ లాంటి యువహీరోలతో పోటీ పడగలనా అనిపించేది. ఐతే యూనిట్ అంతా యువకులే. దర్శకుడు మరీ యంగ్. సరే వాళ్ళ ఉత్సాహాన్ని కాదనడం ఎందుకులే అని వాళ్ళని ప్రోత్సహిస్తూ నా శాయశక్తులా కొత్తదనాన్ని చూపించాను. ఈ సినిమా హిట్ ఐతే 60 ఏళ్ళు వరకూ ఇంక వృద్ధపాత్రలు వెయ్యకూడదని అనుకున్నాను. అదిప్పుడు కన్‌ఫర్మ్ ఐంది' అని చెప్పారు. ఈ జంట సినిమాల విజయం తర్వాత నాకూ, రామారావు గారికీ, శోభన్ బాబు గారికి చాలా సంవత్సరాలు ఎదురు లేదు!!

హిందీ చిత్రరంగ ప్రవేశం.

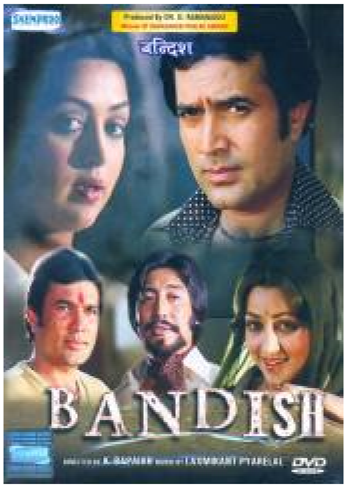

రామానాయుడుగారు 'సోగ్గాడు'ని హిందీలో 'దిల్‌దార్'గా నిర్మిస్తూ నన్ను దర్శకుడిగా పెట్టుకున్నారు. అంతకముందు నేను 'మేమూ మనుష్యులమే' చేసేప్పుడు నాన్నగారి దర్శకత్వంలో హిందీ 'ప్రేమ్ నగర్' జరిగేప్పుడు దానికి నేనూ దాదాపు కో-డైరెక్టర్‌గా చేశాను. అందువల్ల 'దిల్ దార్' కంటే ముందే హిందీ చిత్రరంగంతో పరిచయం ఉంది. 'దిల్ దార్' విజయం తర్వాత ఆయనకే 'దిల్ ఔర్ దీవార్' తీశాను. పద్మాలయా ప్రొడక్షన్స్‌కి 'దేవుడూ చేసిన మనుషులు' హిందీ వెర్షన్ 'టక్కర్' తీశాను. ఇది వాళ్ళకి మొదటి హిందీ సినిమా. అంతా భారీతారాగణం తో తీసిన ఈ సినిమా సూపర్ హిట్ ఐంది. మళ్ళీ రామానాయుడూ గారికి 'బందిష్' చేశాను. ఇలా వరుస హిట్స్ రావడంతో హిందీలో అవకాశాలు వెల్లువగా వచ్చాయి. దాదాపు నలభై వరకూ హిందీ చిత్రాలకి దర్శకత్వం చేశాను.

కొన్నేళ్ళు హిందీ, తెలుగు రెండు భాషల్లోనూ సమాంతరంగా చాలా సినిమాలు చేశాను. వాటిల్లో అధికశాతం రెండు చోట్లా ఘనవిజయాలు సాధించాయి. తెలుగులో నా చివరి సినిమా 1987లో విడుదలైన 'మావూరి మగాడు'. హిందీలో అవకాశాలు ఎక్కువవడవంతో రెండు పడవలమీద ప్రయాణం కష్టం అనిపించి ఆ తర్వాత కేవలం హిందీ మీదే కేంద్రీకరించాను.

సినీరంగవిరమణ

హిందీలో చివరి సినిమా 1995 లో వచ్చిన 'దియా ఔర్ తూఫాన్'. అప్పటికి తరాలు మారాయి..కొత్త ట్రెండ్ మొదలైంది. ధర్మేంద్ర, జితేంద్ర లాంటి వాళ్ళ తరంలో నటులందరూ ఎంతో కష్టపడి పైకొచ్చారు. వాళ్ళకుండే విలువలు, మనుషులంటే గౌరవం

అంతా ఒక బంగారు శకం. గోవింద, మిథున్ చక్రవర్తి లాంటి వాళ్ళు కూడా మొదటిరోజు డైరెక్టర్ కాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టికానీ సెట్ లోకి వెళ్ళేవాళ్ళు కాదు. అదే తరువాతి తరం వచ్చేసరికి, వాళ్ళంతా గోల్డెన్ స్పూన్‌తో వచ్చిన వాళ్ళు. వాళ్ళు, వాళ్ళ వయసువాళ్ళే కావాలని అనుకుంటున్నారు. ఈ మారిన పరిస్థితుల్లో నాకే హుందాగా రిటైర్ అవుదామనిపించి 1995 తర్వాత దర్శకత్వానికి దూరంగా ఉన్నాను.

మళ్ళీ ఒకసారి పాతరోజులు నెమరేసుకునే అవకాశం కల్పించిన ‘కౌముది‘ కి కృతజ్ఞతలు. పాతికేళ్ళపాటు నన్ను దర్శకుడిగా అభిమానించిన ప్రేక్షకులకి ధన్యవాదాలు.

.

ఇంటర్వ్యూ: కిరణ్‌ప్రభ

Click here to share your comments on this story